

ka tõeste, selle tootusse sannale truiks jama. Peagi need rahvas, kes selle lare teise ranna pole ellasid, saatsid mitmest kohhast liigidast ja laugelt kirjiko, õppetajale san- numid, ja lastsid tedda ärdaste palluda, et tulleks ka neid waatma, ja seddasamma head neile sowima, mis jubba ni mitto liinna paigad, kihelkonnad ja küllad ollid kätte sanud, ja et temma omma wäggera sanna läbbi seal ranna rahwa jures nen- dasammoti üht kassinusse koggodust lähhäks seädma.

Sesamma löbbus hinge tõ sai sel hool- sal mehhel ni patjuks, ja tee-reisid juhtusid ni tihti, et ei sanud mitte ennam omme kirjiko-ammotit täieste üllespidada. Wõs- tis sedda nou, omma õppetaja, ammett ühhe nore mehhe kätte anda, ja edd:spiddi keif omma joudo selle Jummalat kutsumise tarwis pruvida, omma rahwast ikka lue- minne õnnetuma wina-jomisse eest hoida. Sedda hinge murret arwas se jummalat

kartiit mees nisammoti hästi Jummalat kutsumiseks, kui kirjiko-ammotit, mis tem- ma peäl olli olnud. Olli kindel ses, et ei olnud ei ammogi mitte üks paljas inni- meste nou, sedda kurja wina-jahti tallita- da, waid et se hallastaja Jummalat omma armo tahtminne olli, rahwast nende hukka- minnemisse tee peält ümberpöörda.

Matthew olli peagi keif ma-konnad Ir- landi saarel läbbi käinud, igga liinna sees ennamiste suurt koggodusse kokkotullemist piddanud, ja seal nimme kaudo neid kirja pannud, kes ennast kassinusse koggodusse liikmiks ollid üllesannud.

Kui künnemal Oktobri-ku päwal, aas- tal tuhhat kahheksa sadda nellikümmend jälle koiu sai, arwas temma keif nende kirja pandud nimmed kokko, ja ei moist- nud sädamelikkult käl Jummalat tänada, et taewalikko õnnistamise läbbi neid ni otsata paljo ollid, kes sest jomisse pattust ennast lahti wõtnud. Ja paljuks teie käl,